ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳ್ಕತಿನಿ' ಎಂದಿತು.

'ಏನಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ, ನಾನು ಹಳೆ ಕಬ್ಬಿಣ ಹಾಯೋರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನನ್ನನ್ನು ಹಳೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ರಾಶಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿ ಮತ್ತೆ ನಾನಿನ್ನೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತೋ ಅನ್ನೋ ಒಂದೇ ಕೊರಗು ಇದುರ್ದ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಹಳೆ ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಇನ್ಯಾವನಾರ ಆಚಾರಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನನ್ನ ಕೆಂಪಗಾಗುವಂಗೆ ಕಾಯಿಸಿ, ಇಕ್ಕಳದಲ್ಲಿಡ್ದು ಅಡೆಗಲ್ಲ ಮೇಲಾಕಿ, ಚಮ್ಮಟ್ಗೆ ತಗಂಡು ಬಡ್ದು ಬಡ್ದು ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ರೂಪ ಬದಲಾಗುತ್ತೋ ಅನ್ನೋದ ನೆನೆದು ಒಂದೇ ಸಮ ಅಳುತ್ತೆ' ಎಂದಿತು ಗೋಣಿ ಮರ. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನೀರವತೆ ಆವರಿಸಿತ್ತು.

ಅತ್ತಿಂದ ಇತ್ತಿಂದ ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ನರಿಯಣ್ಣನ ಮೂಗಿಗೆ ಏನೋ ವಾಸನೆ ಬಡಿದು ಮೂಗಿನೊಳ್ಳೆ ಅರಳಸಿ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಎಳಿತಾ ಇತ್ತು. ಮೌನವಾಗಿದ್ದ ಗೋಣಿಮರ 'ಏನು ನರಿಯಣ್ಣ? ಇಂಗೆ ಮೂಗ್ನ ಎತ್ಕ್ಯಂಡು ಎಳಿತಿದಿಯಾ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ನರಿಯಣ್ಣ ಅತ್ತಗಿತ್ತಾಗಿ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿ 'ಏನೋ ಒಂಥರ ಚುಂಗ್ ಚುಂಗು' ಅಂತು. ನರಿಯಣ್ಣನ ಮಾತಿಗೆ ಗೋಣಿ ಮರ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕು 'ಅದೆಯಪ್ಪೋ ರಸ್ತೆಲೋಗವು ಕತ್ಲೇಲಿ ನನ್ನ ಬುಡುದ್ ಮರೆಯಾಗಿ ಬಂದು ಉಚ್ಚೆ ಊದು, ಊದು ಹೋದ್ವು. ಅದು ಈ ಕಡಾಣಿ ಮೈಗೆಲ್ಲ ಹಾರಿ... ಅದೇನಾರ...?' ಅಂತ ಮತ್ತೆ ನಗ್ತು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕೋಪ ಬಂದು ಕಡಾಣಿ 'ಆ ಹಾ ಹಾ ನೀನೇಳವ್ವ ನನ್ನ ಮೈಗೆ ಹಾರ್ತು ಸರಿ, ಆವತ್ತು ಹಂದಿ ಬೇಟೆಗೋಗೋ ಆ ಕೊರಮರ ಹುಡುಗ್ರು ನಿನ್ನ ಬುಡುಕ್ಕೇ ಕುಂತಾಗ... ಅದ್ನ ನೋಡಲಾರ್ದೆ ಮುಖ ಅತ್ತಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿದ್ದೆ' ಅಂದು ಅದರ ಮುಖ ಮುರಿತು ಕಡಾಣಿ.

ಇಂಗೇ ಇವರ ಮಾತ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳುಸ್ಕಂಡು ಕುಂತಿದ್ದ ಗೋರ್ಕಲ್ಲು 'ಇಂಗೇ ಮಾತನಾಡ್ತಿರೋ, ಇಲ್ಲಾ ಆ ಮಲ್ಲಂಗೆ ಏನಾಯ್ತು ಅಂತ ತಿಳ್ಕತಿರೊ?' ಅಂತ ಕೇಳ್ತು. ಆ ಮಾತಿಗೆ 'ನಿನ್ನ ನೋವು ನೀ ತಿಂದ್ರೂ ನಿನಗೆ ಅವಂದು ಬೇರೆ ಚಿಂತೆ. ನಿನ್ನ ಮೈ ಈಗ್ಲಾರ ತಣ್ಣಗಾಯ್ತಾ ನೋಡು' ಅಂದ ನರಿಯಣ್ಣ 'ಅಂತವನ ಜೊತೆ ಈ ಕಡಾಣಿಯಾದರೂ ಯಂಗೆ ಬದುಕಿತ್ತೊ?' ಅಂದು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸೋಜಿಗ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತು.

ಆ ಮಾತಿಗೆ ಕಡಾಣಿ 'ನಾನೇನು ಮಾಡ್ಲಿ? ಊರಾಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಗೆ ಕಟ್ಕಂಡು ನಮ್ಮಂತೋರು ಯಂಗೆ ಬದ್ಕೋದು? ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಬಂಡಿನೂ ನಾಲ್ಕೆಜ್ಜೆ ಮುಂದುಕ್ಕೋಗ್ಬಾರ್ದಾ? ನಾನೊಂದೇಳ್ತಿನಿ ಈ ಮಲ್ಲ, ನೀವಂದ್ಕಂಡಂಗೆ ಮಾಡಬಾರದ್ದ ಮಾಡಿ ಆಗ್ಬಾರದ್ದಾಯ್ತು ನಿಜ, ಆದರೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತ ಹೊಗಳಿದ್ರೆ ಕರಗ್ತಿದ್ದ, ಖುಷಿಯಾಗ್ತಿದ್ದ ಆಗ ಊರವು ಕಾಯೋ, ದುಡ್ಡೋ ಕೇಳಾಕೋದ್ರೆ ತಕ್ಕಂಡೋಗ್ಲ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಕಾಯಿ ಅಂದು ಅವನ ಮುಂದಿದ್ದ ಕಾಯಿಯ ರಾಶ್‌ರಾಶಿನೇ ತೋರ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ಕಾಯಿ ಕೇಳಕ್ಕೆ ಬಂದವು ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಂಗೆ ತಬಸ್ಕ್ಯಾಡಿ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೊ. ಇವನು ನಿಜ ಹೇಳ್ತಾವ್ನೋ? ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ತಾವ್ನೋ? ಇದೇನಪ್ಪಾ ಇಂಗೇಳ್ತಾವ್ನೆ ಅಂತ ಬೆಚ್ಚಿ ಕಾಯಿ ತಗಣಕಾಗ್ದೆ ಬಿಟ್ಟು ಅದೇ ಮಕ ಬಂದ್ರೆ ಅವ್ನೆ ಮನೆತಕೆ ತಗಂಡೋಗಾಕಿ ಏನ್ಲಾ ಕಾಯಿ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್‌ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ? ಎಸ್ಟಲಾ ನಿನಗೆ ಎಗಟು ಅಂತ ಬೈದು ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಕಾಸು ಬೇಕಾದ್ರೆ ಕೇಳು' ಅಂತಿದ್ದ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗುಣ ಇರೋನ್ ಜೀವನದಲ್ಲೇ ನಡಿಬಾರದ್ದು ನಡಿತು, ಮಾಡಬಾರದ್ ಮಾಡಿ ಆಗ್‌ಬಾರದ್ದು ಆಗೋಯ್ತು. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಅದೇ ಕಥೆ. ರಕ್ತದ ಕಥೆ.

ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ತಿಳಿಯಾದಂತೆನಿಸಿ ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟು ಕಡಾಣಿಯ ನೆನಪಿನ ಪುಟ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. 'ಸಿದ್ದಣ್ಣ ಮಲ್ಲನ ಬಲಗೈ ಆಗಿದ್ದ. ಹತ್ತಾರು ಗಾಡಿ ಕಾಯಿ ಲೋಡು ಅರಸೀಕೆರೆಗೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ' ಎಂದಿತು ಕಡಾಣಿ. 'ಹೌದು, ಅದ ನಾನೇ ನೋಡಿದ್ನಲ್ವ' ಎಂದ ನರಿಯಣ್ಣ. ಆ ಮಾತಿಗೆ ಕಡಾಣಿ ಅಲ್ಲಿ ರೇಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗದೆ ಹೋದರೆ, ವ್ಯವಹಾರ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಲೋಡನ್ನು ಬಾಂಬೆಗೂ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಕೈಲಿ ಹಣದ ಹೊಳೇನೆ ಹರಿತಿತ್ತು. ಸಿದ್ದಣ್ಣ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಪೈಲ್ವಾನನಂತಿದ್ದ. ಸಂತೇಲಿ ಜನ ಇವನ ವೈವಾಟು ವ್ಯವಹಾರ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ದಸಿ ನೂಕಿ ಕಾಯಿ ಸುಲಿತಿದ್ರೆ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ಸಿಪ್ಪೆ ಮರಮರ ಮರಮರ ಅಂತ ಸದ್ದು ಮಾಡಿ ಕಿತ್ತೋಗ್ತಿದ್ವು. ಆ ವೈಭವ ಈಗ ನೆನೆದರೆ ಎದೆ ಭಾರ ಆಗುತ್ತೆ. ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೇನೋ ನೆನಪಾದಂತೆ 'ಈಯಮ್ಮ ಮಲ್ಲನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸಿದ್ದಣ್ಣನಿಗೆ ಅನುರಕ್ತಳಾದಳು' ಅಂತು ಕಡಾಣಿ. ಆ ಮಾತಿಗೆ ನರಿಯಣ್ಣ 'ಅದೆಂಗೆ ಅಂತೀನಿ' ಅಂತ ಕೇಳಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಾಣಿ 'ಅದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಂದರೆ, ಮನೆಯೊಳಗೆ ತೂಗುಹಾಕಿದ ನಿಲುಗನ್ನಡಿವೊಂದಿತ್ತು. ಅದು ಈಗಲೂ ಇದೆ. ಆ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನದೆಲ್ಲಾ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ಚಂದ್ರ ಕುಳಿತು ಇವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಸಿದ್ದ ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗಲೂ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಗನ ಜೊತೆ ಇದ್ದಾಗಲೂ, ಅವಳ ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯು ನೆರಳಿನಂತೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಚಂದ್ರ ಕಿಟಕಿ ಕಂಬಿಗಳಿಗೆ ಮೈ ತಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅಂಥಾದ್ದೊಂದು ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬಿಡಲಾರದಷ್ಟು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಬಂಧಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅದು ರೇಷ್ಮೆಹುಳದಂತೆ. ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ಜಗತ್ತಿನ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣ ನೋಟವನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಜೊತೆ ಕೂಡಿಸಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಇಬ್ಬರ ಸೇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಗಾಳಿಯ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿಸಿ ಆ ಮಹಾಕಾಶ...' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋದ ನರಿಯಣ್ಣ ಸರ್‍ರನೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು 'ಅಂಗಂದ್ರೆ?' ಎಂದಿತು ನರಿ. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಕಡಾಣಿ 'ಅದು ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುವುದು. ಬೇರಾರಿಗೂ ಅರಿವಾಗದ ಘನತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾದವು' ಇದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕಡಾಣಿಗೆ ಸಂಕಟವಾಗಿ ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೀರಾಡಿತು.

ಕಣ್ಣೀರು ಒರಸಿಕೊಂಡು ಅವಳ ದುಂಡಗಿನ ನುಣುಪಾದ ಪಾದ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಎದೆ ಝುಲ್ಲೆಂದು ನಡುಗಿತ್ತು. ಆ ಸೆರಗು ಸೋಕಿ ಆಹಾ ಮಾಯಾ ನಿದ್ರೆ ಗಾಡಿ ಸಾಗಿದ್ದೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಸಂಪಿಗೆ ಕೂಡ ಇದ್ದಳು. ಅವಳ ಪರಿಮಳ ಸುತ್ತ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಛೇ ಮಾತೃ ಸ್ವರೂಪ ಎಂದು ಬೆಳಕಿನ ಅರಿವು ಮೂಡಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಇಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಸಂಗ ತುಂಬಾ ಅಪರೂಪದ್ದು ಅನ್ನುತ್ತ ನಾನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಇಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡೆ. ಇವರು ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು ಸಹ.

ಈ ಮಲ್ಲನೊಳಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಮ, ಸಂಭೋಗ, ಈರ್ಷ್ಯೆ ಅಷ್ಟೇ ಓಡಾಡಿದವು. ಆಗ ನಿಯಂತ್ರಣ ತಪ್ಪಿದ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಈ ಇಬ್ಬರ ಪ್ರೇಮ ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಹರಡಿತ್ತು. ಚಂದ್ರನ ತವರಿನವರೆಗೂ.

ಚಂದ್ರನ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರದ ಬಂಧು ಬಳಗಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಹೀಗೆ: 'ನನ್ನ ಅಳಿಯ ಕಾರಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ಬಿಟ್ಟರೆ, ತೋಟದ ಫಸಲಿನಿಂದ ಬಂದ ಇಡೀ ವರ್ಷದ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ಬಳಸಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸೀರೆಯನ್ನು, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರಿಂದ ಹವಳ ಮೆತ್ತಿದ ಚಿನ್ನದ ಬಳೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ' ಚಂದ್ರನ ತಂದೆ ತಾಯಿ; ಅಳಿಯನನ್ನು ಹೊಗಳುವಾಗ ಮಗಳನ್ನೂ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು. 'ನನ್ನ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಓಡಾಡಲು ಕಾರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನೂರಾರು ಎಕರೆ ತೋಟ ಇದೆ. ಸುತ್ತಳ್ಳಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು ಅವನು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಒಡೆಯ ಎಂದು. ನಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಕೊರತೆ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನೆಗೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇವಳೊಬ್ಬಳೇ. ಅತ್ತೆ ಇಲ್ಲ ಮಾವ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಹಿವಾಟೂ ಇವಳದ್ದೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಚಂದ್ರ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದುಂಡಾಗಿ ಒಳ್ಳೆ ರೂಪವಂತೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಳು. ಇವಳಿಗೆ ಸಿದ್ದನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಲೆಯಾದ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹತ್ಯೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗದಿದ್ದರೂ ಹತ್ಯೆ ಆಗಿದ್ದಂತೂ ನಿಜ.

ಕಡಾಣಿ ತನ್ನ ಆತ್ಮೀಯನೊಬ್ಬನ ಜೀವ ಹೋಗಿದ್ದು ನೆನೆದು ನಡುಗಿತು. ಬಾಯಿ ಬಾರದೆ ಒಣಗಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಈ ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ನರಿ ಓಡಿ ಬಂದು ಕಡಾಣಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ ನರಿಗೂ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಶರೀರ ಬೆವರಿತು. ದಿಗ್ಗನೆದ್ದು ನಿಂತ ನರಿಯಣ್ಣ 'ಯಾಕೋ ಬಾಯಿ ಒಣಗಿತು' ಎಂದು ಕಡಾಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ 'ಆದರೂ ನಿನಗೆ ಪ್ರಚಂಡ ಧೈರ್ಯ ಕಣಯ್ಯ' ಎಂದು ನರಿಯಣ್ಣ ಹೇಳಿತು.

(ಸಶೇಷ)